28/08/2021

Βέροια: Ο Μητροπολίτης για την ταινία «Ο άνθρωπος του Θεού»

/ Επικαιρότητα

Μία εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και ευλογημένη βραδιά προετοίμασε η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας την εσπέρα της Παρασκευής, 27ης Αυγούστου, στο θερινό κινηματοθέατρο «ΣΤΑΡ» της Βέροιας, όπου πραγματοποιήθηκε η επίσημη πρεμιέρα της ταινίας «Ο άνθρωπος του Θεού», η οποία παρουσιάζει τη ζωή και το έργο του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Πριν την προβολή της ταινίας, Βυζαντινός χορός της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, υπό την διεύθυνση του κ. Ιορδάνη Ζερδαλή, έψαλλε βυζαντινούς ύμνους για τον θαυματουργό Άγιο Νεκτάριο.

Στη συνέχεια απηύθυναν χαιρετισμό ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος δεν παρέλειψε να εκφράσει τις ευχαριστίες του, καθώς και η Ιφιγένεια Βλαχογιάννη εκ μέρους του Κινηματοθέατρου «ΣΤΑΡ».

Ο Σεβασμιώτατος στον χαιρετισμό του ανέφερε μεταξύ άλλων: «***Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καί διώξωσιν καί εἴπωσιν πᾶν πονηρόν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν ψευδό-με-νοι ἕνεκεν ἐμοῦ***».

Θά ἀρκοῦσε αὐτός ὁ μακαρισμός τοῦ Κυρίου μας γιά νά περιγράψει τήν προσωπικότητα τοῦ μεγάλου ἁγίου, στόν ὁποῖο εἶναι ἀφιερω-μέ-νη ἡ ταινία πού προβάλλεται ἐπί-σημα ἀπόψε στήν πόλη μας, στήν φωτεινή προσωπικότητα τοῦ ἁγίου τοῦ 20ου αἰῶνος, τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἐπισκόπου Πεντα-πό-λεως, τοῦ θαυματουργοῦ, μέ τίτλο «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ».

Κάθε ἅγιος εἶναι ἕνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, γιατί μέ τή ζωή καί μέ τό ἔργο του δείχνει ἔμπρακτα τόν Θεό στούς ἀνθρώπους, γιατί μέ τίς πρά-ξεις του καί τήν ἀναστροφή του μιμεῖται τόν Θεό. Καί στή μίμηση αὐτή συμπεριλαμβάνονται συχνά καί οἱ διωγμοί καί οἱ ὀνειδισμοί καί οἱ συκοφαντίες καί οἱ ἄδικες κατη-γορίες, γιά τίς ὁποῖες ὁ Χριστός προειδοποίησε τούς μαθητές του λέγοντας: «εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσι». Ἄν δίωξαν ἐμένα, θά διώξουν καί ἐσᾶς, θά διώξουν καί ὅποιον

μέ ἀκολουθεῖ, ὅποιος θέλει νά εἶναι ἄνθρωπος δικός μου.

Ἕνας τέτοιος ἦταν ὁ ἅγιος Νε-κτά-ριος. Ἡ ζωή καί ἡ δράση του ἔδειχναν τόν Θεό στούς ἀνθρώ-πους. Ἦταν μία διαρκής μίμηση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ.

Τόν περασμένο χρόνο συμπληρώ-θηκαν 100 χρόνια ἀπό τήν κοίμησή του καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχε ἀφιερώσει τό ἔτος 2020 στόν μεγάλο αὐτό καί σύγχρονο ἅγιο, στόν «ἅγιο τοῦ αἰώνα μας», ὅπως ὀνομάσθηκε ὁ ἅγιος Νεκτάριος. Μεταξύ τῶν ἐκδηλώσεων πρός τι-μήν του θά ἦταν καί ἡ προβολή τῆς ταινίας τῆς Γιελένα Πόποβιτς, πού γυρίστηκε μέ τήν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δυστυχῶς ἡ πανδημία δέν ἐπέτρε-ψε τήν προβολή τῆς ταινίας μέ τήν εὐκαιρία αὐτῆς τῆς ἐπετείου, ***ἡ προβολή της ὅμως φέτος συμπίπτει μέ μία ἄλλη ἐπέτειο, τήν ἐπέτειο τῶν 60 χρόνων ἀπό τήν ἐπίσημη ἁγιοκατάταξη τοῦ ἁγίου Νεκτα-ρίου μέ Πατριαρχική καί Συνοδική Πράξη καί 175 χρόνων ἀπό τή γέν-νησή του****.*

Κανείς ἴσως δέν θά μποροῦσε νά εἶχε προβλέψει αὐτή τήν ἐξέλιξη γιά τό πέμπτο παιδί μιᾶς πτωχῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας, πού γεν-νή-θηκε τήν 1η Ὀκτωβρίου τοῦ 1846 στή Σηλύβρια τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Ἕνα παιδί πού γρήγορα ἔδωσε δείγματα τῶν χαρισμάτων τά ὁποῖα τοῦ χάρισε ὁ Θεός, τήν εὐφυΐα καί τή θέληση γιά νά ἐργασθεῖ καί νά προσφέρει.

Μικρός ἀκόμη πῆγε στήν Κων-σταντινούπολη γιά νά μορφωθεῖ καί νά ἐργασθεῖ, ἐνισχύοντας ἔτσι καί τήν οἰκογένειά του. Ἐργάζεται σκληρά, κάτω ἀπό δύσκολες συν-θῆκες, χωρίς πολλές φορές νά ἀμεί-βεται. Ὑπομένει ὅμως τήν ἀδικία καί ὁ Θεός ἔρχεται ἀρωγός στό πρόσωπο ἑνός ἐμπόρου πού ἀναλαμβάνει νά τόν βοηθήσει.

Εἴκοσι ἐτῶν πηγαίνει στή Χίο γιά νά ἐργασθεῖ ὡς διδάσκαλος καί ἐκεῖ, δέκα χρόνια ἀργότερα, λαμ-βά--νει τό μοναχικό σχῆμα καί γίνε-ται διάκονος. Πολλοί ἄνθρωποι πού γνωρί-ζουν τή μόρφωσή του καί διακρίνουν τό χάρισμα τοῦ λόγου τό ὁποῖο διέθετε, τόν πιέ-ζουν νά συνεχίσει τίς σπουδές του καί νά διακονήσει τήν Ἐκκλησία, σέ μία ἐποχή πού εἶχε μεγάλη ἀνάγκη ἀπό μορφωμένους κληρι-κούς. Μεταξύ αὐτῶν καί ὁ εὐερ-γέτης του Ἰωάννης Χωρέμης, ὁ ὁποῖος τόν σύστησε στόν πατριάρ-χη Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιο.

Ἐντυπωσιασμένος ἐκεῖνος ἀπό τόν νεαρό διάκονο τόν ἔστειλε νά σπουδάσει στή Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν. Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ πατριάρχου στίς ἱκανότητες καί στό πρόσωπο τοῦ νέου κληρικοῦ, πού σέ μικρό χρονικό διάστημα ἐξε-λίχθηκε στήν

ἱεραρχία, προκά-λεσε τόν φθόνο μιᾶς μερίδος κλη-ρι-κῶν, οἱ ὁποῖοι δέν ἄργησαν νά τόν συκοφαντήσουν στόν πατριάρ-χη Σωφρόνιο, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ὑποκινεῖ τήν ἐκθρόνισή του καί κα-τηγορώντας τον γιά δῆθεν ἠθι-κά ζητήματα.

Δυστυχῶς οἱ κληρικοί αὐτοί κα-τόρθωσαν νά πείσουν τόν γέροντα πατριάρχη καί νά ἀναγκάσουν τόν ἅγιο Νεκτάριο νά φύγει ἀπό τήν Ἀλε-ξάνδρεια. Συγχρόνως ὅμως ἐπέ-τυχαν νά διαβάλλουν τόν ἅγιο Νεκτάριο τόσο στήν Ἀθήνα ὅσο καί στήν Κωνσταντινούπολη, ὥστε νά μήν μπορεῖ νά διακονήσει πουθενά καί νά μήν ἔχει χρήματα οὔτε νά ζήσει.

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ὑπέμενε ἀδια-μαρτύρητα τίς συ-κοφαντίες καί τούς διωγμούς μέ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. Καί ὅταν δύο χρόνια ἀργότερα ὁ Θεός ἀποκάλυψε τίς ἄδικες κατηγορίες καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος διορίσθηκε ἱεροκήρυ-κας στή Λακωνία καί τή Φθιώτιδα, γιά νά πάρει τελικά, καί παρά τίς ἀντιδράσεις ὁρισμένων, τή θέση τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ριζαρείου Σχο-λῆς.

Δεκατέσσερα χρόνια στή θέση αὐτή, ἐπιτέλεσε ἕνα θαυμαστό ἔργο ὄχι μόνο γιά τούς μαθητές τῆς Σχο-λῆς ἀλλά γιά ὅλη τήν Ἀθήνα. Οἱ παιδαγωγικές μέθοδοι πού ἐφάρ-μο-σε, τό κήρυγμά του, ἀλλά κυ-ρίως τό παράδειγμα τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς του καί ἡ φιλανθρωπία του ἀναμόρφωσαν τόσο τή Σχολή ὅσο καί τήν κοινωνία τῆς ἐποχῆς του.

Τό 1908 ἀποσύρθηκε στή Αἴγινα γιά νά ἡσυχάσει, καθώς ποτέ δέν ἔσβυσε ὁ πόθος του γιά τή μονα-χι-κή ζωή. Ἐκεῖ δημιούργησε μέ πολλές δυσκολίες, ἀντιδράσεις καί ἄδικες κατηγορίες ἀπό κάποιους ἀνθρώπους, κληρικούς ἀλλά καί λαϊκούς, ἕνα γυναικεῖο μοναστήρι, ἀφιερωμένο στήν Ἁγία Τριάδα, στό ὁποῖο ἐγκαταβίωσαν τέσσερα πνευ-ματικά του τέκνα καί τρεῖς μοναχές πού μόναζαν ἤδη στήν Αἴγινα.

Ἡ παρουσία του στό νησί, τό πνευματικό του ἔργο ἀλλά καί τά θαύματά του ἔκαναν τούς κατοί-κους τῆς Αἴγινας νά τόν θεωροῦν ἤδη ἐν ζωῇ ἅγιο, αὔξανε ὅμως τόν φθόνο τῶν ἀνθρώπων, πού ἐμπό-διζαν τήν ἀναγνώριση τῆς Μονῆς του.

Καταπονημένος σωματικά ἀπό τά προβλήματα καί τήν ἀσθένεια πού τόν ταλαιπωροῦσε συνέχισε νά ὑπομένει καί νά ἀγωνίζεται. Ὅταν τελικία πείσθηκε νά εἰσαχθεῖ στό Ἀρεταίειο νοσοκομεῖο Ἀθηνῶν, ἦταν ἀργά γιά νά θεραπευθεῖ.

Ἐκοιμήθη στίς 9 Νοεμβρίου τοῦ 1920 σάν ἁπλός μοναχός, γιατί κανείς στό νοσοκομεῖο δέν ἤξερε ὅτι ἦταν ὁ Πενταπόλεως Νεκτά-ριος. Ὅταν ὅμως ἀκούμπησαν στό διπλανό κρεβάτι πρόχειρα τά ροῦχα του, ἑτοιμάζοντάς τον γιά νά τόν μεταφέρουν στήν Αἴγινα, καί ὁ ἀσθενής, πού ὑπέφερε ἀπό παράλυση τῶν κάτω

ἄκρων, θερα-πεύθηκε ἀμέσως, τότε κατάλαβαν ὅτι ὁ ταπεινός μοναχός ἦταν ἅγιος, ἦταν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Κι ὅταν κάποιο πνευματικό του τέκνο, λίγες ἡμέρες μετά τήν κοί-μησή του, διερωτᾶτο πῶς ἁγίασε ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ἐκεῖνος ἐμφανί-σθηκε στόν ὕπνο του καί τοῦ εἶπε: «ἐσυκοφαντήθην, ὑπέμεινα καί ἐσώθην».

Σέ αὐτές τίς τρεῖς λέξεις, θά μπο-ροῦσε νά πεῖ κανείς ὅτι συνοψί-ζεται ἡ ζωή τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θαυ-ματουργοῦ καί συγχρόνου ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, πού ἀναπαριστᾶ ἡ ταινία «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ». Ἄς τήν παρακολουθήσουμε μέ σεβα-σμό πρός τόν τιμώμενο ἅγιο καί ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τή ζωή του.

Θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω τήν κ. Ἰφιγένεια Βλαχογιάννη, ἰδιοκτήτρια τοῦ κινηματογράφου Στάρ, ἡ ὁποία μέ τήν προβολή αὐτῆς τῆς ταινίας, «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ», δίδει τήν εὐκαιρία σέ πολλούς ἀνθρώπους νά δοῦν τή ζωή τοῦ ἁγίου Νεκταρίου σέ μία ἄλλη διάσταση.

Γι᾽ αὐτό καί τήν εὐχαριστῶ πού μοῦ ἔδωσε τή δυνατότητα νά πῶ δύο ταπεινές λέξεις γιά τόν μεγάλο αὐτό ἅγιο τοῦ 20ου αἰώνα, τόν ἅγιο Νεκτάριο.